

РЕШЕНИЕ

№ 6848

гр. София, 19.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Силвия Житарска

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **7664** по описа за **2021** година докладвано от съдия Ива Кечева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба, подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Р. К., срещу решение от 28.06.2021 г., постановено от Софийски районен съд, НО, 104 състав по нахд № 12538/2020 г.

С обжалваното решение е потвърден електронен фиш Серия „Г“ № 0020372 на СДВР, с който на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лв. на основание чл. 638, ал. 4 вр. чл. 638, ал. 1, т. 2 вр. чл. 461, т. 1 от Кодекса за застраховането.

Касаторът счита, че обжалваното решение е постановено в нарушение на закона и на процесуалните правила. Излага доводи за допуснати в хода на административнонаказателното производство съществени процесуални нарушения, които не са отчетени от районния съд. Твърди, че процесният електронен фиш не съдържа съществени реквизити – не е посочено име и длъжност на органа, който го е издал; не е посочена дата на издаването му. Във фиша липсва описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено, не е посочена словесна и правна квалификация на деянието. Посочва се, че тези нарушения са съществени, тъй като пряко рефлектират върху правото на защита на наказаното лице и обуславят

отмяна на акта. Изложени са доводи, че от съдържанието на процесния фиш не може да се установи дали наказанието е наложено на юридическото лице или на неговия представител като физическо лице. Също така, не става ясно дали нарушението е установено и заснето с АТСС или чрез справка в Гаранционния фонд, което пречатства преценката доколко правилно е приложена разпоредбата на чл. 638, ал. 4 КЗ. Твърди се, че налагането на имуществена санкция на юридическото лице противоречи на чл. 189, ал. 4 ЗДвП, предвиждащ единствено налагане на глоба за нарушение, заснето с АТСС. Иска се от съда да отмени решението, както и потвърдения със същото електронен фиш.

Ответната страна в касационното производство – Столична дирекция на вътрешните работи при МВР, не изразява становище по подадената касационна жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че касационната жалба е неоснователна, а обжалваното решение следва да бъде оставено в сила.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е неоснователна.

Решението на районния съд е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

СРС е възприел фактическата обстановка, която съответства на приетите писмени и гласни доказателства и не се оспорва от страните по делото. От правна страна съдът е приел, че описаното в електронния фиш административно нарушение е осъществено и законосъобразно е ангажирана отговорността на дружеството на основание чл. 638, ал. 1, т. 2 КЗ.

Не са налице посочените в жалбата касационни основания – нарушение на закона и съществено нарушение на процесуалните правила. Както правилно е приел въззивният съд, при съставяне на оспорения електронен фиш не са допуснати съществени процесуални нарушения, обуславящи отмяната му. Обжалваният акт съдържа всички реквизити, изчерпателно посочени в чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, сред които не са данни за издателя му и подпис, нито дата на издаването му. Съобразно изискването на посочената разпоредба, в процесния фиш е посочена структурата на МВР, на чиято територия е установено нарушението. Противно на изложеното в касационната жалба, налице е описание на нарушението – посочена е датата, часът и мястото на извършването му. Посочена е нарушената разпоредба – чл. 483, ал. 1, т. 1 КЗ, приложимата санкционна разпоредба – чл. 638, ал. 4 вр. чл. 638, ал. 1, т. 2 КЗ, както и размера на наложената имуществена санкция. Посочен е собственикът на процесния автомобил – [фирма], който е адресат на задължението по чл. 483, ал. 1, т. 1 КЗ и е субект на административнонаказателната отговорност съгласно чл. 638, ал. 4 КЗ, поради което не е налице твърдяната от касатора неяснота относно нарушителя.

Правилен е изводът на въззивния съд за законосъобразно ангажиране на административнонаказателната отговорност на касатора за нарушение на чл. 483, ал. 1, т. 1 КЗ, който регламентира задължение за всяко лице, което притежава моторно превозно средство, регистрирано на територията на Република България и не е спряно от движение, да сключи договор за застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите. Въз основа на приетите по делото писмени доказателства се

установява по несъмнен начин, че [фирма], към 07.07.2020 г., не е сключило договор за застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите за собственото му МПС Фиат Дукато, с рег. [рег.номер на МПС] , с което е осъществило състав на нарушение по чл. 483, ал. 1, т. 1 КЗ. Нарушението е установено със система № SD2D0010 и извършването му е доказано от представена по делото справка от Гаранционния фонд.

За установеното по несъмнен начин нарушение на чл. 483, ал. 1, т. 1 КЗ, законосъобразно е ангажирана отговорността на касатора на основание чл. 638, ал. 4 вр. чл. 638, ал. 1, т. 2 от Кодекса за застраховането. Съгласно разпоредбата на чл. 638, ал. 4 КЗ, когато с автоматизирано техническо средство или система е установено управление на моторно превозно средство, за което няма сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, на собственика на моторното превозно средство се налага глобата или имуществената санкция по ал. 1. Цитираната правна норма е специална спрямо чл. 189, ал. 4 ЗДвП и изрично предвижда възможност за налагане на имуществена санкция, поради което възражението на касатора в тази насока е неоснователно.

При постановяване на решението СРС не е допуснал нарушения на процесуалните правила. Не са били ограничени процесуалните права на страните, а решението е мотивирано. Съдът е обосновал правните и фактическите си изводи, чрез подрбно обсъждане на приетите доказателства и доводите на страните, като е анализирал относимите материалноправни норми.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното, Административен съд София- град, I касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТЯВЯ В СИЛА решение от 28.06.2021 г., постановено от Софийски районен съд, НО, 104 състав по нахд № 12538/2020 г.

Решението окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.